

skal ikke forandre noget som helst i Meningen af det, der vedtoges ved 2den Behandling. Jeg tror, at der derved opnaas den Hensigt at bortfjerne enhver Tvivl om Forstaaelsen. Jeg tillader mig derfor at anbefale dette Ændringsforslag til Vedtagelse.

Oct. Hansen: Ændringen er, som den højtærede Justitsminister rigtig har sagt, kun rent redaktionel. De Ord, der stod efter Afstemningen ved 2den Behandling: „§ 3, jfr. § 4“, vare ikke klare. Meningen med at tilføje disse Ord: „jfr. § 4“, var blot den, at ifølge § 4 kunde der slet ikke blive Tale om særlig Indstævning i et vist Tilfælde, og derfor kunde man ikke sige, at foruden særlig Indstævning skal der ogsaa være offentlig Indstævning. Som der nu skal staa, er den Tvetydighed eller Ukorrektthed fjernet. Jeg tillader mig derfor at anbefale Ændringsforslaget.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslaget (se foran)
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget som Helhed sattes derpaa under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmig med 42 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Derefter foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om et Tillæg til § 41, 2det Stykke, i Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9de April 1891.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 757 fg.)

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Indhold samt Spørgsmaalet om dets Overgang til 3die Behandling sattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg A. Sp. 3205) og dets Overgang til 3die Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 62 af 24de April 1896 om Statsbanernes Takster m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3387 ff.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

H. N. Hansen: Jeg har ved min Deltagelse i den nedsatte Jernbanekommissions Arbejde haft saa meget at gøre med den Sag, der foreligger til Behandling her, at det neppe vil blive bebrejdet mig, at jeg har begæret Ordet allerede paa dette Trin af Sagen, uagtet jeg i indeværende Samling gør mig Umage for at holde mig saa meget som muligt tilbage fra det høje Tings Forhandlinger. Den ærede Minister bemærkede ved Sagens Forelæggelse forleden Dag, at han ikke havde kunnet undgaa at tage Hensyn til, hvad der var ham bekendt af den paagældende Kommissions Arbejder, i Takstloven, og han føjede til, at han havde gjort det med behørig Diskretion. Dette anerkender jeg. Det kunde ikke være andet. Thi i Jernbanekommissionen sidde 3 af Statsbanernes betydeligere Embedsmænd, som altsaa have staaet os bi ved vort Arbejde i Sagen, og det kunde jo ikke være andet, end at de ogsaa maatte bistaa den højtærede Minister i hans Arbejde for Sagen. Derfor maatte der komme meget Fællesskab frem i de forskellige Forslag, der komme til at foreligge. Dog er der noget haardt i, naar man saadan er midt i et Arbejde, at se fremkomme fra anden Side et Forslag, som er noget nær et Udklip af det, man selv har udarbejdet. Jeg føjer til her, at naar jeg nu kommer nærmere ind paa denne Sag og altsaa ogsaa paa dens Realitet, saa er det Arbejde, der er gjort i Sagen, væsentlig gjort i det Udvalg, hvortil Sagen var henvist, og hvoraf jeg ikke var Medlem; men siden har Sagen været behandlet i den samlede Kommission, og der have vi alle deltaget i Arbejdet. Jeg anser det for rigtig ogsaa for det høje